

Ogłoszenia parafialne

- Jutro, w poniedziałek, 8 maja, obchodzimy Uroczystość Św. Stanisława Biskupa i Męczennika, Głównego Patrona Polski. Tego dnia przypada także 40. rocznica święceń kapłańskich Arcybiskupa Tadeusza Wojdy. Pamiątamy o naszym pasterzu w swoich modlitwach.
- Nabożeństwo majowe odprawiamy codziennie o godz. 17.30.
- Rodziców dzieci pierwszokomunijnych zapraszamy na ważne spotkanie informacyjne we wtorek 9. maja godz. 18.45. Spotkanie odbędzie się w kościele.
- Mszę św. zbiorową za zmarłych odprawimy w najbliższy czwartek o godz. 8.00.
- Przypominamy a jednocześnie zapraszamy do udziału w uroczystościach odpustowych ku czci św. Wojciecha, który jest głównym Patronem naszej Archidiecezji. Msza św. na wzgórzu św. Wojciecha w Gdańsku, zostanie odprawiona w przyszłą niedzielę 14. maja o godz. 12.00.
- Zapraszamy także do naszego kiosku parafialnego. Jak zawsze polecamy prasę katolicką oraz inne drobne dewocjonalia.
- Serdecznie dziękujemy za wszelkie ofiary składane na potrzeby naszej parafii. W przyszłą niedzielę przypada druga niedziela miesiąca, a zatem nasze ofiary przeznaczone będą na cele gospodarcze. Dziękujemy również za modlitwowe wsparcie i wszelkie przejawy życzliwości.
- Ksiądz proboszcz dziękuje wszystkim za modlitwę w intencji jego mamy śp. Władysławy. Zarówno tym, którzy uczestniczyli w uroczystościach pogrzebowych w Nowym Dworze Gdańskim jak również tym, którzy modlili się w naszym kościele. Serdeczne Bóg zapłać.

Kto pyta, nie błądzi

TYTUŁ

Kościół - jest mistycznym (czyli duchowym) Ciałem Chrystusa. Źródłem życia społeczności Kościoła nie są bowiem siły naturalne. Kościół żyje i jest jednoczyną działalnością Ducha Chrystusowego, co odróżnia go od każdej ziemskiej społeczności.

Skąd wzięło się określenie Kościoła jako mistycznego Ciała Chrystusa? Sformułowanie to wywodzi się z listów św. Pawła (por. 1 Kor, Rz, Ef), który porównał w nich Kościół, czyli wspólnotę ochrzczonych, do ludzkiego ciała. Święty Paweł mówiąc o Kościele (zob. 1 Kor 12,12-13,27). wskazuje na jedność wszystkich ochrzczonych z Chrystusem – Głową oraz na zjednoczenie pomiędzy sobą. Jest to tajemnicze – właśnie mistyczne zjednoczenie, gdyż z jednej strony stanowimy jedność, ale równocześnie każdy z nas pozostaje sobą. W Katechizmie Kościoła Katolickiego czytamy, że Chrystus „udzielając (...) swego Ducha, ukształtował swoich braci, wezwanych spośród wszystkich narodów, jako swoje Mistyczne Ciało” (KKK 788; por. KK 7). Istotę Kościoła określanego jako Ciało Mistyczne, stanowi bycie duchowym organizmem, którego Założycielem i Głową jest Chrystus udzielający mu zbawczej łaski. Jedność mistycznego Ciała Chrystusa najpełniej wyraża się wtedy, gdy gromadzimy się na Eucharystii i zbieramy się wokół ołtarza jako jedna wspólnota - młodzie i starsi, rodzice i dzieci, świeccy i duchowni. Duszą tego ciała - wspólnoty ochrzczonych - jest Duch Święty „który (...) całe ciało ożywia, jednoczy i porusza” (KK 7). Ta „jedność Ciała Mistycznego rodzi i pobudza wśród wiernych miłość” oraz „przezwycięża wszystkie podziały” (KKK 791; por. KK 7), w myśl słów świętego Pawła (zob. Ga 3,27-28). Podobnie jak ludzkie ciało rośnie w sposób fizyczny, tak Ciało mistyczne rozwija się i wzrasta duchowo. „Abyśmy wzrastali ku Niemu, naszej Głowie, Chrystus rozdziela w swoim Ciele, którym jest Kościół, dary i posługi, przez które pomagamy sobie wzajemnie na drodze zbawienia” (KKK 794).

xbb

Biuletyn liturgiczny parafii św. Brata Alberta w Gdańsku, przygotowywany przez Duszpasterstwo Młodzieży *Lux Cordis*. Drobna ofiara złożona młodym stojącym przed kościołem pomoże w pokryciu kosztów druku i wspomże działalność wspólnoty. Redaguje zespół w składzie: ks. Grzegorz Stolzcyk, Ks. Bartek Borkowski, Monika i Mateusz Mazurowscy, Ola Pszczółkowska, Anna Giedzievicz, Paweł Korolkiewicz, Ula Taładna, Ola Pszczółkowska, Agata Maj.

Prace zespołu koordynuje: Ks. Bartek Borkowski.

Nasz biuletyn dostępny jest również w wersji elektronicznej na stronie parafii.

ŹRÓDŁO I SZCZYT

BIULETYN LITURGICZNY PARAFII ŚW. BRATA ALBERTA W GDAŃSKU

Nr 32 (304)/2023 7 MAJA 2023 r.

V Niedziela Wielkanocna

Młodzi o Ewangelii

Dzisiejsza Ewangelia dodaje mi sił za każdym razem, kiedy ją czytam. Jezus obiecuje w niej, że czeka na nas. Wystarczy, że będziemy szli drogą, którą jest właśnie On. To wszystko wydaje się takie proste, kiedy się o tym mówi, natomiast gdy stykam się z życiem codziennym, przychodzą sytuacje, w których sobie nie radzę. Podczas mojej ziemskiej wędrówki są momenty, kiedy mocniej dostrzegam obecność Boga w moim życiu, a innym razem nie widzę jej wcale. Dobrym wyznacznikiem dla mnie są małe cuda codzienności, ale musiałam nauczyć się je dostrzegać. Jezus stawia na mojej drodze osoby, które są istotne dla ukształtowania mnie, oraz rozwiązuje sytuacje, które są niemożliwe do rozwiązania, a czasem po prostu daje spokój i odpoczynek. Świadomość, że każda sytuacja dzieje się w jakimś konkretnym celu umacnia mnie abym miała siłę walczyć z moimi słabościami.

am

WSPÓLNY MIANOWNIK

Pokaż nam Ojca

Pierwsze czytanie: We fragmencie z Dziejów Apostolskich słyszymy o rodzeniu się hierarchii we wspólnocie Kościoła. Hierarchia nie jest sztucznie ustanowioną strukturą. Diakoniat, o którego początkach dziś słyszymy, to odpowiedź na potrzeby wierzących i dar Ducha Świętego.

Psalm: Kościół modli się w dzisiejszą niedzielę Psalmem 33. To modlitwa ufności człowieka, który zaufa Słowu obietnicy. Taka postawa to bogobojność.

Drugie czytanie: Święty Piotr wskazuje na wartość kapłaństwa powszechnego. Dzięki łasce Chrztu Świętego wszyscy uczestniczymy w kapłaństwie Chrystusa i wszyscy budujemy duchową świątynię.

Ewangelia: Jezus mówi o sobie, że jest drogą, prawdą i życiem. Jezus jest drogą, którą kroczy Kościół, prawdą, do której zmierza, i którą nieustannie odkrywa Kościół oraz życiem, do którego prowadzi Kościół. W tym wszystkim wyraża się wielka tęsknota za Ojcem w Niebie i chęć spotkania z Nim w Królestwie Niebieskim.

xbb

PIERWSZE CZYTANIE

Dz 6, 1-7

Wybór pierwszych diakonów

Czytanie z Dziejów Apostolskich

Gdy liczba uczniów wzrastała, zaczęli helleniści szemrać przeciwko Hebrajczykom, że przy codziennym rozdawaniu jałmużny zaniedbywano ich wdowy. Dwunastu, zwoławszy wszystkich uczniów, powiedziało: «Nie jest rzeczą słuszną, abyśmy zaniedbali słowo Boże, a obsługiwali stoły. Upatrzcie zatem, bracia, siedmiu mężów spośród siebie, cieszących się dobrą sławą, pełnych Ducha i mądrości. Im zlecimy to zadanie. My zaś oddamy się wyłącznie modlitwie i posłudze słowa». Spodobały się te słowa wszystkim zebranym i wybrali Szczepana, męża pełnego wiary i Ducha Świętego, oraz Filipa, Prochora, Nikanora, Tymona, Parmenasa i Mikołaja, prozelitę z Antiochii. Przedstawili ich apostołom, którzy, modląc się, nałożyli na nich ręce. A słowo Boże szerzyło się, wzrastała też bardzo liczba uczniów w Jerozolimie, a nawet bardzo wielu kapłanów przyjmowało wiarę.

Oto Słowo Boże.**PSALM RESPONSORYJNY**

Ps 33 (32), 1-2. 4-5. 18-19 (R.: por. 22)

Okaż swą łaskę ufającym Tobie

Sprawiedliwi, radośnie wołajcie na cześć Pana, *
prawym przystoi pieśń chwały.
Sławcie Pana na cytrze, *
grajcie Mu na harfie o dziesięciu strunach.

Okaż swą łaskę ufającym Tobie

Bo słowo Pana jest prawe, *
a każde Jego dzieło godne zaufania.
On miłuje prawo i sprawiedliwość, *
ziemia jest pełna Jego łaski.

Okaż swą łaskę ufającym Tobie

Oczy Pana zwrócone na bogobojnych, *
na tych, którzy oczekują Jego łaski,
aby ocalił ich życie od śmierci *
i żywił ich w czasie głodu.

Okaż swą łaskę ufającym Tobie**DRUGIE CZYTANIE**

1 P 2, 4-9

Powszechnie kapłaństwo

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Piotra Apostoła

Najmilsi: Przybliżając się do Pana, który jest żywym kamieniem, odrzuconym wprawdzie przez ludzi, ale u Boga wybranym i drogocennym, wy również, niby żywe kamienie, jesteście budowani jako duchowa świątynia, by stanowić święte kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, miłych Bogu przez Jezusa Chrystusa. To bowiem zawiera się w Piśmie: «Oto kładę na Syjonie kamień węgielny, wybrany, drogocenny, a kto wierzy w niego, na pewno nie zostanie zawiedziony». Wam zatem, którzy wierzycie, cześć! Dla tych zaś, co nie wierzą, właśnie ten kamień, który odrzucili budowniczowie, stał się głowicą węgla – i kamieniem obrazy, i skałą potknięcia się. Ci, nieposłuszni słowu, upadają, do czego zresztą są przeznaczeni. Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem Bogu na własność przeznaczonym, abysście ogłaszali chwalebne dzieła Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła.

Oto Słowo Boże.**CZY WIESZ, ŻE...?**

...tekst o wielu mieszkaniach w domu Ojca nie daje wprawdzie podstaw do spekulacji na temat wyglądu nieba, ale odnosi się do tej samej rzeczywistości, w której już w starożytności widziano niebo. Jej istotą jest życie zbawionych we wspólnocie z Bogiem, a jej podstawą – jednocząca ją miłość. Wiele mieszkań oznacza wielość zbawionych, którzy stali się mieszkaniem Boga. W nich już na ziemi zamieszkała Trójca Święta, przez co ich życie stało się antycypacją wiecznej chwały w niebie.

op

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

J 14, 6

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Ja jestem drogą i prawdą, i życiem.

Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie.

Alleluja, Alleluja, Alleluja**EWANGELIA**

J 14, 1-12

Ja jestem drogą i prawdą, i życiem

Słowa Ewangelii według Świętego Jana

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzcie w Boga? I we Mnie wierzcie! W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem. Znaście drogę, dokąd Ja idę». Odezwał się do Niego Tomasz: «Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?» Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie. Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mojego Ojca. Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście». Rzekł do Niego Filip: «Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy». Odpowiedział mu Jezus: «Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie widzi, widzi także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: „Pokaż nam Ojca”? Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadał od siebie. To Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje tych dzieł. Wiercie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Jeżeli zaś nie – wiercie przynajmniej ze względu na same dzieła! Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, a nawet większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca».

Oto Słowo Pańskie.**Z życia Lux Cordis**

Młodzież pracująca: Na ostatnim spotkaniu rozważaliśmy Pismo Święte podczas Lectio Divina. Spotkanie zakończyliśmy uwielbieniem Pana Boga w czasie adoracji.

Studenci: Nasze ostatnie spotkanie, było z cyklu Szkoły Ducha. Przeżyliśmy wspólnie Eucharystię, a następnie rozmawialiśmy o jej obrzędach wstępnych. Na koniec świętowaliśmy urodziny Bartka.

Licealiści: Nasze ostatnie wspólnotowe spotkanie rozpoczęliśmy Mszą Świętą w intencji wszystkich osób urodzonych w kwietniu. Umocnieni Eucharystią przeszliśmy jeszcze do salki na integracyjną część spotkania z drobnym poczęstunkiem.

Młodsza Młodzież: Nasze ostatnie spotkanie przed weekendem majowym poświęciliśmy na integrację przy grach planszowych oraz wspólnych rozmowach.

ag, pk, ut, xbb

